

Tanártovábbképzés külföldön: Rovinj és Az alkotó én-„kreatív” pedagógus-„innovatív” pedagógus

Oktató: Pataki Mariann

Írta: Takács Tamara

Nem is tudom, hol kezdjem a mesélést, összefoglalást, annyira aktív, tartalmas, építő volt a Rovinjban töltött idő.

A kurzus neve igen hosszú, hirtelen amikor először elolvastam, hosszabb feldolgozási, átfutási időt igényelt, mint a többi kurzusé. Emiatt vagy nem? Mégis felkeltette az érdeklődésemet. Gondoltam, és a leírásból is az derült ki, hogy a vizuális neveléshez kapcsolódó kurzus, de akkor lettem ebben egészen biztos, amikor a kurzus előtt néhány héttel kaptunk egy kérdőívet, melyben festési szokásaink, és egyéb kézműves foglalkozásaink iránt érdeklődtek. Ekkor jöttem igazán izgalomba, mivel mondhatni ellenségem volt az ecset és minden nemű festés, ami kicsit komolyabb tudást igényelt.

Elérkezett az utazás, majd a kurzus nyitó napja. Egy másik csapattal, kurzussal mondhatni testvérekként működünk a héten. Amikor szükségünk volt a másikra, akkor bátran hívtuk egymást. Tehát az első nap programjába nem volt semmiféle festés írva, az élet azonban átírta, és már az első nap ecsetet ragadtunk. Ekkor izgatottság lett úrrá rajtam. Másnap láttunk hozzá az igazi munkához. Claude Monet Tavirózsa című festménye ihlette az első művünket. Így utólag visszagondolva számomra ez volt a legnehezebb munkadarabunk. Meggyűlt vele a bajom, nagyon másolni szerettem volna, a többiekéhez hasonlítotam magam, de a végére rájöttem, hogy minden művész és minden ember más, nem is kell olyanak lennem (és a munkámnak sem) mint a többiek(é). Nehéz volt a színátmenet megfestése, de Mariann mindenben a segítségünkre volt. Megmondom őszintén, hogy az első kép utáni este eléggé lehangolt voltam. De új napra ébredtünk és testvérkurzusunknak kiállítást szerveztünk. A feladatuk annyi volt, hogy az egyesével kiemelt képről mondjanak szavakat, amik eszükbe jutnak. Ekkor az én képem is elkészült, mert olyan kedves szavakkal illették, amik igazán jól estek.

A második alkotásunk talán a Tenger címet viselhetné. Tengert festettünk felülnézetből. A víz festése nekem nagyon megtetszett, így azt nagyon élveztem, a további részéhez újabb technikákat sajátíthattunk el. Ekkor ez a képem jobban tetszett, mint a tavirózsa.

A harmadik és egyben utolsó eddig Rovinban festett képem előkészítése fontos a téma szempontjából. Kérdő Eszter textilművésszel online keretek között beszélgettünk pályafutásáról, életéről, képeiről. Nagyon motiváló volt a beszélgetés. Eszter nagyon nyitott és segítőkész. Érdeemes ellátogatni a honlapjára: <https://eszterkerdo.com/>. Ezután a hosszú és tartalmas előkészítés után nem volt megadva téma, mindenki azt festhette, ami őt a legjobban megihlette. Virágokat sem festette még soha, Eszter képein viszont gyakran megjelennek (bár nem abban a formában, stílusban, ahogy később az én festményemen). Úgy éreztem, hogy most nagyon inspirált, motivált vagyok, így az utolsó festményhez ez 40x40 cm-es vásznat választottam az eddig 30x30 cm-es vásznnal ellentétben.

Eközben a festés közben éreztem magam a legjobban. A végén pedig ebben a képben láttam magam a legjobban.

A festésen túl sok egyéb kreatív feladatot játszottunk, készítettünk. Voltak, melyek a csapatépítés szempontjából voltak fontosak, voltak módszertani újdonságok, és persze ezek mindegyike felhasználható a saját tanóráinkon is.

A módszertani fejlődés, önismereti út mellett utoljára, de nem utolsó sorban nagyon fontosnak tartom leírni, hogy milyen csodálatos embereket ismertem meg ezen rövid idő alatt.

Ezúton is nagyon köszönöm a szervezést a Jutaki Kft-nek, oktatóknak, Pataki Mariannak, és mindenkinek, akinek osztálytársa lehetett, egy hétre.